

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 82/2017-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2017 predbežne prerokoval návrh [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Ivanom Katonom, PhD., LL.M., G. Czuczora 4, Nové Zámky, na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] prijatého uznesením z 20. decembra 2016 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bol 9. januára 2017 doručený návrh [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce [REDACTED] (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) prijatého uznesením z 20. decembra 2016 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu

pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“).

Z návrhu a jeho príloh vyplýva, že obecné zastupiteľstvo na základe zistení a podnetu komisie obecného zastupiteľstva na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „komisia“) prijatím uznesenia č. 313/2016 z 23. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 9. septembra 2016 začalo v súlade s čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu z vlastnej iniciatívy konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov proti navrhovateľovi ako starostovi obce [REDACTED] za celkovo šesť porušení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Napadnutým rozhodnutím, ktoré bolo prijaté uznesením č. 343/2016 z 26. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 20. decembra 2016, bola navrhovateľovi opakovane uložená pokuta v sume 2 209 € zodpovedajúcej jeho mesačnému platu za porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako starosta obce odmietol oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa tohto ústavného zákona, a to mesačného platu verejného funkcionára – starostu obce [REDACTED], teda samotného navrhovateľa.

Navrhovateľ vo svojom návrhu predovšetkým uviedol:

„Rozhodnutie obecného zastupiteľstva zo dňa 20.12.2016 považujem za nezákonné, nepreskúmateľné a vydané v rozpore s účelom a cieľom zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu... Dôvody, pre ktoré mi bola uložená pokuta nie sú spôsobilé akýmkoľvek spôsobom dotknúť sa ochrany verejného záujmu a nemôžu byť považované za poškodzovanie verejného záujmu...“

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva sa uvádza, že žiadosť zo dňa 05.12.2016, ktorá bola prijatá podateľňou Obecného úradu v [REDACTED] dňa 06.12.2016 pod podacím číslom 1025, bolo uvedené, aby som v lehote do 09.12.2016 písomne oznámil v zmysle čl. 9 ods. 15 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... výšku mesačného platu verejného funkcionára starostu obce [REDACTED] t. j. jednej dvanástiny z ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie...“

V prvom rade mám za to, že žiadosť zo dňa 05.12.2016 nepodal príslušný oprávnený orgán v zmysle čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... nakoľko odosielateľom žiadosti zo dňa 05.12.2016 sú štyria poslanci obecného zastupiteľstva a nie Obecné zastupiteľstvo v [REDAKOVANÉ], konkrétne [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Mám za to, že rozhodnutie musí byť prijaté nadpolovičnou väčšinou príslušného orgánu, v konkrétnom prípade obecného zastupiteľstva, avšak písomnosti doručované účastníkovi konania – žiadosť musí odosielať obecné zastupiteľstvo ako oprávnený orgán, nie jednotliví poslanci, ktorým toto oprávnenie v zmysle zákona č. 357/2004 Z. z... neprislúcha...

Mám za to, že obdobne ako v prípade napadnutého rozhodnutia, mala byť aj žiadosť o poskytnutie súčinnosti, resp. o poskytnutie oznámenia skutočností, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... odoslaná obecným zastupiteľstvom. V zmysle vyššie uvedeného som žiadosti nemohol vyhovieť a to aj so zreteľom na neprimeranú dĺžku lehoty, ktorá bola v žiadosti uvedená. Do podateľne obecného úradu bola doručená dňa 06.12.2016 a uvedené skutočnosti bolo potrebné oznámiť už dňa 09.12.2016. Dĺžku lehoty považujem za neprimerane krátku vzhľadom k mojim pracovným povinnostiam...

V napadnutom rozhodnutí obecného zastupiteľstva zo dňa 20.12.2016 sa uvádza, že obecné zastupiteľstvo konalo z vlastnej iniciatívy na základe podnetu Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] zo dňa 05.09.2016...

Poukazujem na to, že Komisia na ochranu verejného záujmu bola zriadená na ustanovujúcom zasadnutí OcZ v [REDAKOVANÉ] konanom dňa 04.12.2014 a to Uznesením č.: 6/2014 B a to v zložení [REDAKOVANÉ] – predseda, [REDAKOVANÉ] – člen, [REDAKOVANÉ] – člen, [REDAKOVANÉ] – člen. Na 15. zasadnutí OcZ v [REDAKOVANÉ] dňa 26.02.2016 bolo prijaté Uznesenie č.: 244/2016 v tom znení, že Obecné zastupiteľstvo v [REDAKOVANÉ] berie na vedomie Komisiu na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ]. Členovia: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Podľa § 15 ods. 2 a ods. 3 zákona č.: 369/1990 Zb. o obecnom zriadení obecné zastupiteľstvo volí členov komisie. Na základe uvedených dvoch uznesení OcZ v [REDAKOVANÉ] nie je zrejmé, kto je členom komisie a v akom počte je komisia zložená...

Nezákonnosť uznesení obecného zastupiteľstva zakladá nesplnenie výlučne obligatórnej podmienky zverejnenia návrhu programu rokovania obecného zastupiteľstva na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred jeho zasadnutím, ktorá podmienka splnená nebola, nakoľko návrh programu rokovania obecného zastupiteľstva nebol zverejnený na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred zasadnutím obecného zastupiteľstva, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.09.2016 a taktiež aj z tej skutočnosti, že toto zasadnutie obecného zastupiteľstva bolo zvolané zástupcom starostu obce a na toto zasadnutie neboli pozvaní všetci poslanci obecného zastupiteľstva.. Z uvedeného vyplýva, že uznesenie, ktorým sa malo sa začať konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzeniu rozporu záujmov je nezákonné...

Napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva zároveň považujem za zmätočné, nakoľko v ňom nie je obsiahnuté, z akých dôvodov, na podklade akých skutočností sa začalo voči mne konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzeniu rozporu záujmov, resp. ktorým mojím konaním malo byť porušený verejný záujem, v dôsledku ktorého je nutné vykonať nápravu v zmysle zabezpečenia ochrany verejného záujmu. Napadnuté rozhodnutie ako ani žiadosť o oznámenie výšky môjho mesačného platu verejného funkcionára neobsahuje konkrétne dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

Celé konanie, ktoré sa mi kladie za vinu v zmysle napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva zo dňa 20.12.2016... považujem zo strany obecného zastupiteľstva za šikanózne a to s prihliadnutím na schopnosť obecného zastupiteľstva zabezpečiť si obsah požadovanej informácie...

Skutočnosť, za ktorú mi bola rozhodnutím obecného zastupiteľstva zo dňa 20.12.2016 uložená sankcia vo forme pokuty je príslušnému orgánu veľmi dobre známa a nebolo nutné pri jej zabezpečovaní požadovať odo mňa jej oznámenie, nakoľko výška pokuty sa odvíja od mesačného platu verejného funkcionára za predchádzajúci kalendárny rok v zmysle čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z...

Obecnému zastupiteľstvu je výška môjho mesačného platu známa, nakoľko v roku 2015 bol platný § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení účinnom do 31.12.2015, v zmysle

ktorého obecné zastupiteľstvo prerokuje opätovne raz ročne plat starostu obce. K uvedenému zo strany obecného zastupiteľstva aj prišlo a obecné zastupiteľstvo v tomto období rozhodovalo aj o zvýšení môjho platu. Z uvedeného vyplýva, že s výškou môjho platu bolo obecné zastupiteľstvo podrobne oboznámené a navyše bolo možné sa k nemu dopracovať aj prostredníctvom zápisníc zo zasadnutí obecného zastupiteľstva, na ktorých prišlo k rozhodovaniu o výške môjho platu. Konanie obecného zastupiteľstva v zmysle vyššie uvedeného považujem za šikanózne, nakoľko nešlo o skutočnosť, o ktorých by som mal vedomosť výlučne ja, ale vedomosť malo o ňom aj obecné zastupiteľstvo a dokonca konkrétni poslanci obecného zastupiteľstva, ktorí mi žiadosť adresovali. Obecné zastupiteľstvo bolo orgánom, ktoré mi určovalo plat. Spôsob, ktorým mohlo obecné zastupiteľstvo náležite zistiť skutkový stav nebol obmedzený a závislý výlučne od mojej spolupráce. Okrem iného výška môjho mesačného platu nie je skutočnosťou, ktorá by mala význam vo veci objasňovania rozporu verejného záujmu a jeho ochrany. Na podporu mojich tvrdení slúži aj ten fakt, že obecné zastupiteľstvo mi uložilo pokutu v napadnutom rozhodnutí vo výške môjho mesačného platu za predchádzajúci kalendárny rok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa neuvádza z akého dôvodu mi uložilo obecné zastupiteľstvo pokutu v danej výške, pokiaľ som mu nemal poskytnúť v tejto súvislosti súčinnosť a teda mu táto skutočnosť bez môjho pričinenia mala zostať neznáma, nakoľko moje konanie sankcionovalo. Evidentne mu výška môjho platu bola známa a v tejto súvislosti žiadalo obecné zastupiteľstvo, resp. neoprávnení poslanci odo mňa nedôvodnú súčinnosť motivovanú snahou zneprijemniť mi výkon verejnej funkcie.

Od začatia konania obecného zastupiteľstva vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzení rozporu záujmov, mi nebola poskytnutá možnosť vyjadriť sa v zmysle čl. 9 ods. 4 k podnetom a ani predložiť dôkazy na podporu mojich prípadných tvrdení. Vyzvaný som bol výlučne na oznámenie výšky môjho mesačného platu verejného funkcionára za predchádzajúci kalendárny rok, pričom oznámenie výšky môjho platu bolo v konaní prospešné zrejme len na určenie výšky pokuty, ktorú mi obecné zastupiteľstvo uložilo.

Vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR považujem za potrebné zdôrazniť skutočnosť obsiahnutú v náleze Ústavného súdu SR II. ÚS 463/2015-51 zo dňa 11.02.2016... že vzhľadom na požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí príslušných orgánov verejnej moci podľa čl. 9 ústavného zákona o ochrane verejného

záujmu môže v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci byť z hľadiska posúdenia ústavnej udržateľnosti napadnutého rozhodnutia relevantné posúdenie postupu príslušného orgánu verejnej moci, ktorý predchádzal jeho vydaniu...

V neposlednom rade poukazujem aj na ďalšiu skutočnosť v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia a ktorou je porušenie čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... nakoľko podľa príslušného orgánu sa konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenie rozporu záujmov malo začať dňa 09.09.2016, pričom v zmysle čl. 9 ods. 5 ústavného zákona... malo byť skončené do 60 dní, t. j. najneskôr do 10.11.2016, čo splnené nebolo. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 20.12.2016 t. j. mimo zákonom určenej lehoty.“

Navrhovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vo veci samej takto rozhodol:

„Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce [REDAKOVANÉ] zo dňa 20.12.2016 vydané v konaní podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. zrušuje.

[REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 312,34 EUR, ktorú je obec [REDAKOVANÉ] povinná zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ing. Ivan Katona, PhD., LL.M.: - advokát zapísaný v zozname advokátov SAK pod č.: 6500, Advokátska kancelária so sídlom G. Czuczora 4, 940 01 Nové Zámky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Navrhovateľ doručil 13. februára 2017 ústavnému súdu podanie označené ako „Doplnenie návrhu“, v ktorom informoval, že obec [REDAKOVANÉ] adresovala 21. septembra 2016 orgánom prokuratúry podnet na vykonanie dozoru, ktorý však Okresná prokuratúra Nové Zámky listom odložila (list sp. zn. Pd 170/16/4404-5 z 25. novembra 2016, v ktorom sa okrem iného uvádza, že „nezákonnosť uznesení obecného zastupiteľstva zakladá nespĺnenie výlučne obligatórnej podmienky zverejnenia návrhu programu rokovania obecného zastupiteľstva na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred jeho zasadnutím a nespôsobilosť obecného zastupiteľstva rokovať a uznášať sa“). Následne „dňa 20.12.2016 Obec [REDAKOVANÉ] Opakovaným podnetom na vykonanie dozoru prokurátora... požiadala v zmysle § 36 ods. 1 zákona č.: 153/2001 Z. z. o prokuratúre o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu Obce [REDAKOVANÉ] zo dňa 21.09.2016.“.

O spôsobe vybavenia toho podnetu navrhovateľ nepodáva žiadnu informáciu, vyhodnocuje však, že z citovaného upovedomenia prokuratúry „je jednoznačné, že zasadnutie zo dňa 09.09.2016, na ktorom došlo k začatiu konania vo veci ochrany verejného záujmu... je v rozpore so zákonom čo spôsobuje jeho neplatnosť...“.

II.

Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p), t. j. aj vtedy, ak ide o starostu obce.

Podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu orgány verejnej moci a právnické osoby sú povinné na žiadosť orgánu, ktorý vykonáva konanie podľa odseku 1, oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa tohto ústavného zákona. Za nesplnenie tejto povinnosti môže tento orgán uložiť štatutárnemu orgánu alebo predsedovi štatutárneho orgánu orgánov verejnej moci a orgánov právnických osôb pokutu vo výške určenej v odseku 10 písm. a), a to aj opakovane.

Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie a v prípade uloženia pokuty v zmysle odseku 14 sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon funkcie štatutárneho orgánu alebo predsedu štatutárneho orgánu orgánov verejnej moci a orgánov právnických osôb.

Podľa čl. 10 ods. 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu štatutárny orgán orgánov verejnej moci a orgánov právnických osôb môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia o pokute uloženej podľa čl. 9 ods. 14 na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia o uložení pokuty. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia orgánu, ktorý rozhodol o pokute, má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie

o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné.

Citované ustanovenie čl. 10 ods. 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu zakladá právomoc ústavného súdu rozhodnúť o návrhu navrhovateľa na preskúmanie napadnutého rozhodnutia obecného zastupiteľstva. Podrobnosti o konaní v zmysle štvrtej vety citovaného čl. 10 ods. 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu upravuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v ustanoveniach § 73a a § 73b.

Podľa § 73a zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, pričom o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa uznesenia sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona o ústavnom súde o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu sa aj na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Napadnutým rozhodnutím obecného zastupiteľstva bola navrhovateľovi uložená pokuta nie ako verejnému funkcionárovi, ale ako štatutárnemu orgánu právnickej osoby (obce), ktorá nesplnila povinnosť oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Pritom podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Napriek uvedenému výslovnému zneniu procesnej normy zákona o ústavnom súde ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ je osobou oprávnenou na podanie návrhu na začatie konania regulovaného jedenástym oddielom druhej hlavy tretej časti zákona o ústavnom súde. Vyžaduje to čl. 10 ods. 4 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a to nielen preto, že ide o normu vyššej právnej sily v porovnaní s § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde, ale predovšetkým preto, aby z dôvodu absencie relevantnej právnej úpravy nedošlo k odopretiu súdnej ochrany osobe priamo dotknutej namietaným rozhodnutím.

2. Navrhovateľ považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné, nepreskúmateľné a vydané v rozpore s účelom a cieľom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Argumentuje, že skutočnosť, že za neoznámenie ktorej mu bola napadnutým rozhodnutím uložená sankcia vo forme pokuty, je obecnému zastupiteľstvu dobre známa,

a preto považuje celé konanie vedené proti nemu za „šikanózne“. Navrhovateľ súčasne tvrdí, že:

- žiadosť podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu z 5. decembra 2016 nepodal orgán, ktorý má podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu právomoc konať vo veci ochrany verejného záujmu,

- obecné zastupiteľstvo začalo proti nemu konanie na základe podnetu komisie, hoci „nie je zrejmé, kto je členom komisie a v akom počte je komisia zložená“,

- napadnuté rozhodnutie je zmätočné, pretože neobsahuje dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, a tieto dôvody neobsahuje ani žiadosť z 5. decembra 2016,

- zasadnutie obecného zastupiteľstva konané 9. septembra 2016 nebolo zvolané v súlade so zákonom, keďže naň neboli pozvaní všetci poslanci obecného zastupiteľstva a jeho program nebol zverejnený na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred jeho konaním,

- napadnuté rozhodnutie bolo vydané po uplynutí lehoty ustanovenej ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu.

Z čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva orgánu vykonávajúcemu konanie vo veci ochrany verejného záujmu fakultatívna možnosť uloženia pokuty vo výške určenej v odseku 10 písm. a), teda v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, za nesplnenie povinnosti oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. Obecné zastupiteľstvo je podľa uvedenej ústavnej normy oprávnené takúto pokutu uložiť aj opakovane.

Napadnutým rozhodnutím obecné zastupiteľstvo opakovane uložilo navrhovateľovi ako starostovi obce pokutu vo výške jeho mesačného platu, t. j. 2 209 €, za porušenie čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže ako verejný funkcionár odmietol oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Dôvodom uloženia pokuty bola skutočnosť, že navrhovateľ nedoručil písomné oznámenie o výške mesačného platu verejného funkcionára, t. j. jednej dvanástiny z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

2.1 Obrana navrhovateľa spočíva v tvrdení, že výška jeho mesačného platu je obecnému zastupiteľstvu dobre známa, keďže v nedávno minulom období rozhodovalo o zvýšení jeho platu, preto vyžadovanie súčinnosti od neho nebolo potrebné a výška jeho mesačného platu „*nie je skutočnosťou, ktorá by mala význam vo veci objasňovania rozporu verejného záujmu a jeho ochrany*“.

V súvislosti s uvedenou obranou je potrebné uviesť, že výška mesačného platu verejného funkcionára je skutočnosťou, ktorá má význam pre rozhodnutie podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, keďže rozhodnutie vždy obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu), výška ktorej sa odvíja práve od mesačného platu verejného funkcionára. Rovnako nemožno spochybňovať postup obecného zastupiteľstva, ktoré aj napriek tomu, že malo vedomosť o výške platu navrhovateľa zo svojej činnosti, sa najskôr obrátilo so žiadosťou na jej oznámenie na navrhovateľa. Podľa názoru ústavného súdu nemožno od obecného zastupiteľstva spravodlivo požadovať, aby zo zápisníc z obecného zastupiteľstva zisťovalo výšku platu verejného funkcionára v relevantnom období, keď takouto informáciou disponuje predovšetkým samotný navrhovateľ ako štatutárny orgán obce. Orgán vykonávajúci konanie podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu má povinnosť náležite zistiť skutkový stav a vykonať potrebné dokazovanie, a to aj vo vzťahu k určeniu správnej výšky pokuty v záujme toho, aby sa predišlo jej prípadnému spochybňovaniu. Treba tiež uviesť, že obecné zastupiteľstvo rozhoduje o výške mesačného platu starostu, pričom na účely ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie. Napokon navrhovateľ v návrhu uviedol, že žiadosti nemohol vyhovieť vzhľadom na neprimeranú dĺžku lehoty (žiadosť bola doručená obecnému úradu 6. decembra 2016 a uvedené skutočnosti bolo potrebné oznámiť do 9. decembra 2016, pozn.), teda sám si bol vedomý toho, že poskytnutie predmetnej informácie nie je otázkou hodín, ale skôr dní. Mohol však požiadať o predĺženie lehoty na oznámenie požadovaných skutočností, čo neurobil a uvedené oznámenie nedoručil ani po stanovenej lehote.

2.2 Navrhovateľ tiež namietal, že žiadosť podľa čl. 9 ods. 14 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu nepodal príslušný orgán, teda obecné zastupiteľstvo. Hoci z opakovanej žiadosti z 5. decembra 2016 vyplýva, že o písomné oznámenie mesačného platu verejného funkcionára žiadali štyria podpísaní poslanci obecného zastupiteľstva (čo je v okolnostiach obce nadpolovičná väčšina všetkých poslancov obecného zastupiteľstva, pozn.), pričom v záhlaví žiadosti je uvedené „*Poslanci Obecného zastupiteľstva v [REDACTED]*“, ústavný súd nepovažoval tento formálny nedostatok za dôvod spochybňujúci zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z obsahu opakovanej žiadosti je zrejmé, že predmetné oznámenie je požadované „*v súlade s čl. 9 ods. 14 ústavného zákona*“, pričom ide len o žiadosť, pre ktorú ústavný zákon nepožaduje splnenie takých formálnych náležitostí, ako to je napríklad v prípade rozhodnutia (čl. 9 ods. 9 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu).

2.3 Ústavný súd považuje za nedôvodnú aj námietku navrhovateľa o zmätočnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na absenciu dôvodov, ktoré viedli k začatiu konania vo veci ochrany verejného záujmu, pričom tieto dôvody podľa neho neobsahuje ani žiadosť z 5. decembra 2016. Ústavný súd konštatuje, že konkrétne dôvody začatia konania vo veci ochrany verejného záujmu sú uvedené v uznesení obecného zastupiteľstva č. 313/2016 z 9. septembra 2016, prijatím ktorého uvedené konanie aj začalo. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplývajú skutočnosti, na základe ktorých konanie vo veci ochrany verejného záujmu proti navrhovateľovi začalo (označením predmetného uznesenia obecného zastupiteľstva), ako aj to, že skutočnosti, na oznámenie ktorých bol navrhovateľ vyzvaný žiadosťou z 5. decembra 2016, boli požadované práve v súvislosti so začatím uvedeného konania. Napokon je potrebné uviesť, že napadnutým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená pokuta za porušenie povinnosti poskytnúť požadovanú súčinnosť v rámci už začatého konania o ochrane verejného záujmu vedeného proti nemu, a nie za konkrétne porušenia ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, pre ktoré toto konanie začalo. Interpretácia ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, akú podáva navrhovateľ vo vzťahu k náležitostiam takéhoto rozhodnutia, resp. vo vzťahu k opakovanej žiadosti orgánu vykonávajúceho konanie o súčinnosť, vykazuje znaky prílišného právneho

formalizmu odporujúceho nielen materiálnemu chápaniu princípu právneho štátu, ale aj samotnému účelu ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem už ústavný súd vo svojej rozhodovacej praxi opakovane odmietol (napr. IV. ÚS 192/08, III. ÚS 163/2011).

2.4 Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa nezákonného zvolania zasadnutia obecného zastupiteľstva, na ktorom bolo prijaté rozhodnutie o začatí konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, ústavný súd považoval za relevantnú tú skutočnosť, ktorú navrhovateľ v návrhu nespochybnil, a to že zvolané zasadnutie obecného zastupiteľstva konané 9. septembra 2016 bolo uznášaniaschopné a za prijatie rozhodnutia, ktoré bolo na ňom prijaté, hlasovala nadpolovičná väčšina všetkých poslancov.

V súvislosti s uvedenou námietkou ústavný súd zároveň uvádza, že ju navrhovateľ mohol a mal uplatniť v samotnom konaní, ktoré začalo prijatím uznesenia č. 313/2016 z 9. septembra 2016 a v ktorom bol navrhovateľ vyzvaný, aby sa vyjadril k začatiu konania. V súvislosti s uvedeným konštatovaním ústavný súd zo spisu vedeného pod sp. zn. Rvp 47/2017 zistil, že pod touto spisovou značkou je na ústavnom súde vedený návrh navrhovateľa smerujúci proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva z 20. decembra 2016, ktorým bolo meritórne rozhodnuté vo veci konania začatého proti navrhovateľovi uznesením č. 313/2016 z 9. septembra 2016 a ktorým mu boli uložené pokuty v celkovej sume 101 614 € za celkovo šesť porušení ústavného zákona. V odôvodnení tohto rozhodnutia obecného zastupiteľstva sa okrem iného uvádza: *«V Uznesení č. 313/2016 z 23. zasadnutia Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] zo dňa 09.09.2016 bolo uvedené, že Obecné zastupiteľstvo v [REDAKOVANÉ]... umožňuje podľa čl. 9 ods. 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... týmto starostovi obce [REDAKOVANÉ], aby do 19.09.2016 predložil predsedovi Komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] písomné vyjadrenie k predmetným veciam začatého konania...*

V Uznesení č. 324/2016 zo dňa 28.09.2016 t.j. v potvrdenom výkone pozastaveného Uznesenia č. 313/2016 bolo uvedené to isté, len s dátumom 15.10.2016.

Túto zmenu starosta obce vo zverejnenom uznesení protiprávne odmietol vykonať a z uvedeného dôvodu mu poslanci Obecného zastupiteľstva v [REDAKOVANÉ] doručili list zo dňa

11.10.2016 vo veci „Konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“, ktorý bol v podateľni Obecného úradu v [REDACTED] zaevidovaný dňa 13.10.2016 pod podacím číslom 894. V uvedenom podaní bolo uvedené to isté ako v uzneseniach č. 313/2016 a 324/2016, len s dátumom 19.10.2016.

Starosta obce ignoroval nielen uznesenia obecného zastupiteľstva č. 313/2016 a 324/2016, ale aj uvedené podanie zo dňa 11.10.2016... t.j. starosta obce ničím nevyvrátil porušenia ústavného zákona v predmetným veciam začatého konania.»

Navrhovateľ teda v konaní vo veci ochrany verejného záujmu uvedenú námietku neuplatnil, resp. sa k začatiu konania vôbec nevyjadril, preto orgán vykonávajúci konanie sa ňou z tohto dôvodu ani nemohol zaoberať a vysporiadať sa s ňou. Keďže navrhovateľ v návrhu doručenom ústavnému súdu 9. januára 2017 a vedenom pod sp. zn. Rvp 47/2017 vo svojich námietkach nevyvrátil skutočnosť, že nevyužil svoje právo vyjadriť sa k začatiu konania vo veci ochrany verejného záujmu, ústavný súd nemal dôvod na jej spochybňovanie, a preto z nej aj pri posudzovaní návrhu navrhovateľa vychádzal.

2.5 K námietke navrhovateľa, že lehota uvedená v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, v zmysle ktorej malo obecné zastupiteľstvo rozhodnúť vo veci navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa začatia konania, v jeho prípade nebola dodržaná, ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 23/07, III. ÚS 24/07, IV. ÚS 3/07) konštatuje, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že obecné zastupiteľstvo môže ústavne relevantným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, t. j. ide o lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Ústavný súd nevidí dôvod na odklon od uvedeného právneho názoru ani vo veci navrhovateľa, aj keď považuje za potrebné pripomenúť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby rozhodnutia podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu boli vydávané v lehote ustanovenej v prvej vete čl. 9 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

3. S poukazom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postup obecného zastupiteľstva smerujúci k vydaniu napadnutého rozhodnutia bol v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a že na jeho základe vydané rozhodnutie je preto zákonné a vecne správne. Podľa názoru ústavného súdu námietky navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu uvedené v jeho návrhu sú zjavne neodôvodnené a nezakladajú také dôvody na spochybňovanie napadnutého rozhodnutia, ktoré by bolo potrebné posúdiť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd preto návrh navrhovateľa ako celok odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017